149

Јасика

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XVIII Март 1987. ● Примерак бесплатан

ПРОЛЕЋЕ ЈЕ СТИГЛО

Даринка Петковић (V, „Ђура Јакшић“): „Мој сан“

ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА

Пакет слаткиша

ШКОЛИ „25. МАЈ“

Радници Основне организације „Теретни транспорт“ ТИР-а приредили су крајем фебруара изузетно пријатно изненађење за ученике Специјалне основне школе „25 мај“.

За најбољег радника у овој радној организацији у последњем тромесечју 1986. године проглашен је **Милан Ровчанин**, који се одрекао новчаног дела овог признања у корист ученика ове Школе. Овакав гест друга Милана Ровчанина искрено је дирнуо и обрадовао и ученике и њихове наставнике, поготову из разлога што је годину дана раније група радника из исте организаци-

Ученици школе „25. мај“

је и **Живота Ђуричић** као појединац, такође своју новчану награду упутили хендикепираној деци и омладини.

Само неколико дана после тога, ООССО ове радне организације, упутила је пакет слаткиша ученицима Специјалне школе. Желели су да их изненаде, да их обрадују. Ученици и радници Школе „25. мај“ изражавају своју најтоплију захвалност за ове дивне знакове пажње, доброте и хуманости, и истовремено исказују своје уверење да ће у овом послу, у коме никад није било лако и у коме ни кад неће бити лакше, настојати да постигну најбоље резултате.

Ученици и радници
школе „25. мај“

Годишња конференција КОБ-а

АКТИВНИЈЕ У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ

Годишња конференција КОБ-а радила је 23. фебруара у великој сали Дома културе. Изабрано је Председништво, а за председника поново **Бошко Ничић**. На конференцији је закључено да треба смасовити чланство па ће се у том циљу, примера ради, почети да ради Књижевни клуб при нашем листу који ће ући у састав Књижевне омладине. Ради се и на томе да Октобарски песнички сусрети у Бору прерасту у Балканске сусрете.

Иван Крстић, VIII

• • •

КОШАРКА

Од разних такмичења, једно од врло популарних је и такмичење кошаркаша и кошаркашица, ученика основних школа наше општине.

Наиме, такмичење је почело 21. II а познато је под називом „Основци кошаркаши“. Правила код ових такмичења су нешто другачија него код обичних кошаркашких утакмица. Утакмица траје по седам минута, а састоји се из четири дела. Једна од добрих стана овог такмичења је та што сви пријављени ученици морају учествовати на такмичењу у игри. Они који се посебно буду истицали својом игром биће награђени. Одзив дечака је нешто већи него што је уобичајено. Међутим, ни девојчица није много мање.

Из самог Бора пријављено је четири екипе кошаркашица. Не учествују кашаркашице школе „29. новембар“. У мушкој екипи је пет тимова, придружила се екипа из Злота.

Да је ово такмичење врло популарно говори и чињеница да је гледалиште у Спортском центру, где се ово такмичење и одржава, стално попуњено до последњег места. Гледаоци су, наравно ученици, који бодре своје другове.

Татјана Рапо, VII
„3. октобар“

Догађаји

ШАМПИОНИ ИЗ БОРА

У недељу 8. марта, пионирској екипи Бора уручен је победнички пехар као награда за освојено прво место у Пионирској регионалној лиги. То није обичан трофеј јер он карактерише успех једне генерације чији би домети, када би се у њу више улагало, били далеко већи.

Погледајмо. Одиграли су седам утакмица и седам пута победили. Ниједан резултат није био неизвестан. На свакој утакмици, уз максимум залагања, екипа је доказивала своје вредности. Оно чиме се посебно истицала изнад осталих, била је за тај узраст, необична уиграност, остварена заслугом тренера **Владе Стојановића.**

Важно је и ово рећи. Они тренутно тренирају у сали боксерског клуба, која не одговара потребама једног кошаркашког тима. ОКК „Бор" обезбедио им је само једну кошаркашку лопту, што је више него смешно. Превоз ретко када да је регулисан како треба, а и исхрана тога дана.

Такво опхођење од стране ОКК „Бор" могло би ову генерацију тотално деморалисати.

Остаје нам за крај да пожелимо срећу кошаркашима: **Ђорђевићу, Дужинићу, Михајловићу, Костићу, Поповићу. Глишићу, Париповићу, Обрадовићу, Матијевићу. . .** **Александар Обрадовић**

Са годишње Конференције Енигматског клуба

СЕКЦИЈЕ ЕНИГМАТИКЕ У ШКОЛАМА

Поред осталога, на Конференцији ЕК „Бор" речено је 26. фебруара да у што краћем року треба основати енигматске секције у основним школама које би сарађивале са нашим листом у енигматској рубрици. Видећемо која ће бити судбина овог предлога и зато позивамо све заинтересоване ученике да нам се јаве и кажу шта мисле о овом предлогу и да ли има услова за овако нешто. Дотле шаљите своје прилоге за енигматску страницу „Јасмина".

Завршене

ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ ОСНОВНИХ ШКОЛА

Олимпијске спортске игре основних школа Србије завршене су у Бору 3. марта. На утакмицама овог сусрета било је доста добрих кошева, фер - плеј игре, ширило се другарство међу ученицима, а тешком борбом у женској конкуренцији постигнути су следећи резултати: I место припало је школи „29. новембар", II место школи „9. српска бригада", III место школи „Вук Караџић". А код пионира: I место припало је школи „Бранко Радичевић", II школи „9. српска бригада", III школи „3. октобар". Иначе, све пионирке су добро играле, а посебно су се истакле: **Марија Филиповић, Снежана Гавриловић, Татјана Рапо, Симонида Губеринић, Јелена Ђорђевић.**

На регионалном такмичењу које је одржано 7. марта у Кладову, представници нашег града биле су пионирке школе „29. новембар" и пионири „Бранка Радичевића". Поред њих у Кладово су гостовале и екипе из Зајечара, Кладова, Мајданпека, Бољевца, Неготина.

Наши пионири постигли су запажено место и тиме изборили право на даље републичко такмичење које ће се одржати у Београду. Пионирке су изборили III место, међутим, не иду на даља такмичења.

Никица Петровић
Татјана Рапо

У Брестовцу

ПРИРЕДБА ПОВОДОМ ОСМОГ МАРТА

У Брестовцу 7. марта одржано је књижевно посело. Оно је претходило приредби одржаној поводом Дана жена. Приредба је имала и пригодну лутрију. Све тачке програма биле су бодоване, јер ускоро почињу „Сусрети села". Организатори приредбе били су ученици осмог разреда. Добивени новац за улазнице намењен је ђачкој екскурзији.

Биљана Ристић, VII
„Станоје Миљковић"

Догађаји

У ШКОЛИ „25. МАЈ“

СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ ОСМОГ МАРТА

Поводом обележавања Осмог марта — међународног Дана жена, ученици Специјалне основне школе су организовали две приредбе: у Школи и у Клубу за стара лица.

Традиционални сусрет са нашим најстаријим суграђанкама одржан је у суботу, 7. мрта, у просторијама Клуба. Стихом и песмом, игром и музиком ученици су исказивали своју љубав за маму и за баку. Њихов програм су чланице Клуба топло поздравиле, а за ученике припремиле, као и ранијих година право послужење. Деца су била искрено обрадована. Сусрети најмлађих и најстаријих су увек веома лепи. Вредело би да се у овакве и сличне сусрете укључе ученици и других школа.

Поштовањем једних за друге треба непрекидно неговати. У овом времену журбе не смемо допустити да се осете заборављеним и напуштеним они који су свој радни век посветили расту и напретку нашег града.

РЕДАКЦИЈА

◆

У школи „3. октобар“ низ активности

ПОСВЕЋЕНИХ ВУКУ КАРАЏИЋУ

Ученици и радници школе низом активности обележиће 200. годишњицу од рођења Вука Караџића.

Наиме, преко разгласне станице читаће се специјална емисија посвећена овом великану, на дан његовог рођења.

Осим овога, на паноима, у холу школе, као и у школској библиотеци, биће изложени многи радови, слике, исто, посвећени Вуку.

Књижевно вече које ће се ускоро приредити у овој школи, припремиће ученици осмог разреда, а састојаће се у читању најбољих радова из Вукових збирки.

Ово је један од начина на који ће се ученици ове школе, у сарадњи са својим наставницима српскохрватског језика одужити једним делом нашем великану за све оно што нам је омогућио и пружио.

Татјана Рапо, VII
„3. октобар“

◆

У школи „Бранко Радичевић“ увелико теку припреме за прославу Дана школе и јубилеја

У ПЛАНУ И ДАН САМОУПРАВЉАЊА

Дан школе „Бранко Радичевић“ је 15. март, али ће се прослава померити због организовања традиционалног такмичарског месеца од 26. фебруара до 27. марта. Организација ССО ове школе организоваће 26. марта Дан ученичког самоуправљања, а за дан касније предвиђа се приредба за ученике. Свечана академија се припрема за 31. март. Неће изостати ни спортска такмичења на нивоу општине. Да поменемо још и да ће прослава бити у знаку 30-годишњице ношења имена младог песника, 40-годишњице проглашења Бора градом и 200 година од рођења Вука Стефановића Караџића.

Из Клуба УН „Патрис Лумумба“

ГОСТОВАО НАБОАКИ ОДА

Клуб Уједињених нација у Бору је све активнији. У четвртак, 12. марта у великој сали Дома културе гостовао је **Набоаки Ода**, председник Информационог центра УН у Београду. Он је одржао предавање о значају УН и тренутном моменту у свету. Као примарно питање будућности света он је истакао гомилање свих врста, а посебно нуклеарног оружја и изнео забрињавајућу чињеницу да у Европи има укупно 10.000 нуклеарних бојевих глава, а у свету 50.000. Поред тога, истакнуо је и комплексну економску ситуацију у свету (терет дугова и заостајање у развоју по јединих земаља) и сукобе који не јењавају. Ода се посебно осврнуо на неке заблуде о Уједињеним нацијама (да су створене из идеализма, да су неспособне за решавање било каквих проблема који тиште свет, те да само причају, а ништа не раде) и демантовао их, између осталих, и чињеницом да су Уједињене нације посредовале у око 50 случајева сукоба земаља и да су око 40 успела да заваћене стране изнађу компромис.

Присутни су постављали питања о америчком нападу на Либију прошле године, „Рат звезда“, локалним сукобима итд.

Иначе, клуб „Патрис Лумумба“ организовао је и Недељу омладинске солидарности са ослободилачким покретима и жртвама агресије у свету, у сарадњи са Домом здравља, обележиће се 7. април — светски Дан здравља.

Иван Крстић, VIII
„Бранко Радичевић“

Небојша Станчуловић (VI, „Вук Караџић“): „Палме“

Чланови СУБНОР-а и школе „9. српска бригада“

ПОСЕТИЛИ СПОМЕН — ГРОБЉЕ У БОЈНИКУ

10. марта делегација школе „9. српска бригада“ и чланови СУБНОР-а Бора посетили су Спомен-гробље у Бојнику, и село Речицу где је формирана Девета српска ударна бригада. Ученици и борци су посетили и ОШ „Станимир Вељковић — Зеле“ у Бојнику где су срдачно дочекани.

Посетиоци су положили цвеће

Прво је организована посета Спомен-гробљу у Бојнику где је један од преживелих учесника говорио о масакру који је извршила Казнена бугарска експедиција између 15. и 18. фебруара 1941. год. над становништвом Бојника. Ученици су имали прилику да виде импресионирајуће вајарско дело, које дочарава тешке тренутке борбе Девете српске ударне бригаде.

Затим, борци и ученици посетили су село Речицу. О тешким данима рата и патњама које су преживљавали говорио је председник општине Бојник, бивши командир Девете српске бригаде и један од првоборац из тог краја. После говора ученици и борци су били распоређени по кућама мештана. Склопљена су дивна пријатељства.

Ученике школе „9. српска бригада“ водили су наставници географије и историје: **Николина Траиловић** и **Павле Панић**. Иначе, ова посета Бојнику помогла је ученицима да обогате своја знања о Девето српској бригади чије име носи њихова школа.

Дејан Трифуновић, VIII
„9 српска бригада“

Догађаји

Одржана

ЛИКОВНА ИЗЛОЖБА УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Уз сарадњу музеја Металургије и рударства, 23. фебруара, отворена је општинска Изложба ликовних радова ученика основних школа. Том приликом: **„Као свој прилог обележавању великог јубилеја наше културе, 200. годишњице од рођења Вука Караџића, творца најсавршеније азбуке и правописа“**, ученици школе „29. новембар“ извели су кратак програм **„посвећен великану, који нас је из цивилизацијског европског дна и непостојања, повео у светлост и у свет, у Европу и у постојање“.**

После тог програма, **Душанка Живановић**, педагог РООШ-а, говорила је о значају ликовне културе, о дечијој креацији. Она је и отворила изложбу.

Изложено је било 80 врло успелих радова. У радовима су биле заступљене све технике.

Са отварања Изложбе

Зоран Станковић, ликовни педагог школе „29. новембар“, је награде које је доделио жири: **Драги Чучовић** (академски сликар), **Петар Фајмоговић** (сликар, и **Југослав Балаш** (сликар) доделио ученицима:

Првонагађеној: **Милици Мичић**, VI школе „3. октобар“

Другонагађеној: **Ирени Митић**, VI школе „9. српска бригада“

Трећенагађеној: **Јасни Радоњић**, VIII школе „Ђура Јакшић“.

Аутор поставке, ове веома успеле изложбе је **Зоран Станковић.**

Никица Петровић, VII
Дарко Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

◆

И ове године борски основци масовно учествовали на бројним такмичењима

РЕЗУЛТАТИ ЗАДОВОЉАВАЈУЋИ

Завршена су школска такмичења из математике, физике, хемије, биологије, географије и историје. На општинском такмичењу из математике, организованом 7. марта учествовало је чак око 200 такмичара (овде је број такмичара

традиционално највећи). Како смо незванично сазнали, регионално ће се обавити четвртог априла у просторијама борско основне школе „29. новембар“.

За регионално такмичење из физике које је одржано 14. марта пласирао се 21 ученик (11 из шестог, један из седмог и 9 из осмог разреда) из Бора. До закључка нашег листа резултата нема.

Око 120 такмичара — ученика седмог и осмог разреда учестоваће на општинском такмичењу акције „Науку младима“ 21. марта.

Иван Крстић, VIII

Ученицима и радном колективу школе „Станоје Миљковић“ честитамо Дан школе

Редакција

ДАТУМИ

ОСМИ МАРТ

„Њене ме руке најлепше грле
и брижне нада мном увек стрепе)
зовнем ли само, мени хрле
мамине руке меке и лепе. . .“

М. Алечковић

Жене су у прошлости биле зопостављене. Нису имале никаква права, школе нису похађале, нису биле ровноправне са мушкарцима. Њима је тада било тешко и отпочеле су борбу против такве угњетавања. Оне своја права нису могле да добију одмах. Због тога су се деценијама у целом свету бориле, а Немица **Клара Цеткин** је пример жене на чији је предлог Међународна конференције жена у Копенхагену 1910. године прогласила 8. март празником жена радница. Клара Цеткин се са својим истомишљеницама дуго и истрајно борила за равноправност жена и опште право гласа за смањење радног времена.

Данијела Љикић (III, „Вук Караџић“: „Честитка“

После тих борби, за време II светског рата, жене су се показале као одлични борци за слободу; биле су храбре и одважне; бориле су се заједно са мушкарцима против суровог непријатеља, носиле су тешка оружја, биле су пожртвоване болничарке, честсо се нису живе пределе непријатељу у руке; многе од њих постале су и народни хероји. Пример су **Марија Бурсаћ, Даринка Радовић, Јелена Ћетковић, Вера Благојевић.**

Данас у миру оне су мајке. Васпитавају млада пкољења, обављају своје радне задатке, имају право гласа. Зраче љубављу и топлином.

„Њена љубав мене грије,
њено срце за ме бије,
знам, нада мном увјек бдије
мајка биће најмилије“.

Р. Зврко
Припремили:
Никица Петровић
Дарко Михајловић
„Вук Караџић“

◆

У Брестовцу

АКЦИЈА ПРИКУПЉАЊА СТАРОГ ПАПИРА

Током фебруара, школа „Станоје Миљковић“, спровела је акцију прикупљања старе хартије. Прикупљено је око 1,5 тоне папира. Добивени приход намењен је ђачкој задрузи.

Биљана Ристић, VII
„Станоје Миљковић“

Актив наставника енглеског језика РООШ-а расписује

КОНКУРС

За најбоље литерарно дело написано на енглеском језику. У обзир долазе краћи прозни радови, песме, шале, досетке. Најбољи радови биће награђени!

TAKE PART! HURRY UP! WE RE WAITING FOR YOUR ESSAYS!

Са прославе Дана школе „9. српска бригада“

„ВОЛИМО ТЕ, ЧУВАМО ТЕ, БРАНИМО ТЕ, ДАНАШЊИЦЕ“

Основан школа „9. српска ударна бригада“ је свечано, 11. III прославила Дан школе. Организоване су бројне активности и свечаности у школи.

Чланови историјске и географске секције у сарадњи са представницима СУБНОР-а организовали су посету Речици, месту где је формирана 11. марта 1944. године Девета српска ударна бригада.

Актив наставника српскохрватског језика расписаоа је наградни конкурс на тему: **„Растемо у времену људи, у одјеку овог века иако сви векови у нама данас живе“.** Најбољи радови су били: **Александре Радуловић** (VIII), **Иване Станојевић** (VI) и **Сање Костић** (VII).

Од спортских такмичења, одржани су турнири у стоном тенису и кошарци за ученике свих основни школа наше општине. У стоном тенису прво место је заузела екипа школе „Станоје Миљковић“, друго екипа домаћина, а треће екипа школе „3. октобар“. У кошарци најбољи су били пионири школе „9. српска бригада“, друго место је припало екипи пионира „3. октобра“.

Ликовна секција је припремила изложбу најуспелијих радова, а литерарна и новинарска — зидне новине, посвећене Дану школе и 200. годишњици рођења Вука Караџића.

За ученике је 9. III организована игранка, за ученичке родитеље приредба 10. III, а централна свечаност је била 11. III на сам дан формирања Девете српске бригаде.

Изведен је и програм под називом **„Волимо те, чувамо те, бранимо те, данашњице“.** У програму су учествовали чланови рецитаторске, хорске, фолклорне и ритмичке групе, а завршен је наступом чланова секције енглеског језика који су извели две америчке игре.

Програм је добио пуно похвала и аплауза, јер представља идејно осмишљену целину протканy песмом, игром и лепом речју ученика.

Уручен је и пригодан поклон Фабрици сумпорне киселине, покровитељу ове школе и радницима за дугогодишњи рад, и то: за двадесет година рада **Гордани Кнежевић, Милки Петрашковић** и **Верици Ланцаревић**, а за десет година рада **Нади Рајић**.

Ивана Станојевић, VI
„9. српска бригада“

Део програма са прославе Дана школе „9. српска бригада“

ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ УЧЕНИКА НИЖИХ РАЗРЕДА ШКОЛЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

ПОКЛОН МАМИ

Купила сам својој мами,
пуну вазу љубичица.
Нека она сад од среће
као сунце, сва заблиста.

А из школе, донела сам
петицу на целој страни,
такву радост мами носе
само вредни малишани.

Дејана Јаблановић, III/2

Бобана Ракић (IV, „Вук Караџић“): „Честитка“

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће у фраку
од зелене траве,
даровало шуми
љубичице плаве.

На оближњој коси
извирио цвет,
поздравља пролеће
жути кукурек.

Жбунови се ките
висибабом белом,
пролеће већ шета,
и градом и селом.

Бранислав Гавриловић, III/1

Иван Соколовић (II, „Вук Караџић“): „Поклон“

ОЦЕНЕ

Јединица је катастрофа права,
оцена је за ђака који спава.
Двојка је мало боља, ал и
она је дремљивог соја.
Тројка је оцена за ђака који
мало учи, и мрзи га да се помучи.
Четворку добија ђак вредан,
који погреши задатак један.
Петица је као мајка,
пригрли ђака у учењу јака.

Мирослав Илић, VI/2

У ВУКУ СРЦЕ НАРОДА КУЦА

Е

Е лијо, сад си долијала!
Есап ћитап
Торба и штап.
Ето поља, а ето и коња.

Ж

Живи као бубрег у лоју.
Жиле се коријена држе.
Жена се узда у плач, а лупеж у лаж.
Жедна ће преко воде превести.

З

Забада трн у здраву ногу.
Завадио би два ока у глави.
За добрим се коњем бат чује.
За злато рђа не пријања.
Залуду је лијепа брада, кад је слаба глава.
Заплео се као пиле у кучине.
Збори право, седи ће ти драго.

ЉУБАВНЕ И ДРУГЕ РАЗЛИЧНЕ ЖЕНСКЕ ПЈЕСМЕ

РИБА И ДЈЕВОЈКА

Дјевојка сједи крај мора,
пак сама себи говори:
„Ах, мили боже и драги!
Има л што шире од мора?
Има л што дуже од поља?
Има л што брже од коња?
Има л што слађе од меда?
Има л што драже од брата?“
Говори риба из воде:
„Дјевојко, луда будало!
Шире је небо од мора,
дуже је море од поља,
брже су очи од коња,
слађи је шећер од меда,
дражи је драги од брата“.

◆

ЧИЈА ЈЕ ОНО ДЈЕВОЈКА

Чија је оно ђевојка
што рано рани на воду,
те плете косу широко,
а носи фесак над око,
а броди воду дубоко,
уздиже скуце високо?

◆

ЉУБАВНИ РАСТАНАК

Два цвијета у бостану расла:
плави зумбул и зелена када.
Плави зумбул оде на Дољане,
оста када у бостану сама.
Поручује зумбул са Дољана:
„Душо моја, у бостану кадо,
како ти је у бостану самој?
Одговара из бостана када:
„Што је небо — да је лист артије,
што је гора — да су калемови,
што је море — да је црн мурећеп,
пак да пишем три године дана,
не би моји исписала јада!“

Сакупио и на свијет издао:
Вук Стефановић Караџић

НАГРАДЕ

(Првонагађени рад у категорији млађих основаца на конкурсу Црвеног крста)

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Колико ти година имаш,
да ли савест у теби гори?
Помози да лепше зоре свићу
да се човек лакше за живот бори!

Ма какав, црн, жут ил беo да си,
крв наша боје је исте.
Убод не боли, руке пружи своје,
помози друже, живот спаси.

Крвљу својом донећеш
за човека нови живот,
за њега велики дан
као за тебе рођендан.

Оливера Николић, IV
„29. новембар"

● ● ●

(Првонагађени рад у категорији старијих осиоваца на конкурсу Црвеног крста)

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Стојим испред огледала. На мени је хаљина црвена као крв. Израсла сам у лепу девојчицу. Задовољна својим изгледом, још једном провлачим прсте кроз дугу косу и узимам путну торбу у којој сам сложила поклоне за чика Јосипа. Већ је пета година како у исто време крећем на овај пут. Окупана топлим сунчевим зрацима, просто скакућем према железничкој станици.

Мени је сутра рођендан, у ствари, то је дан када сам се по други пут родила и зато, са срцем пуним среће, хрлим чика Јосипу у загрљај. Чика Јоца, како га из милоште зовем, је на изглед сасвим обичан човек, али, довољно, га је чути и погледати у очи и закључити да је у ствари див по својој хуманости. У витрини његове собе сијају се више медаља и плакета Скупштине Црвеног крста Србије, а посебно је издвојен Орден заслуга за народ са сребрном звездом и Орден рада са златним венцем од Председништва СФРЈ. Са само педесет и осам година старости и са оваквим ретким признањима, он је поносан на себе, а ја сам пресрећна што носим део његове крви, штo сам жива.

Било је то пре пет година. Топао јулски дан просто је позивао на море. Пошто нам је предстојао веома дуг пут, тата и мама су имали пуне руке посла око припреме. Претурала сам пo својим играчкама, гледала шта да понесем, али пошто је мама рекла да не преговарујем, понела сам само Мишка, мог драгог или шаног меду, од кога се нисам одвајала ни кад спавам. У колима смо мама и ја седеле позади. Док смо путовали, раздрагано сам окретала главу посматрајући лепоте наше земље. Тихо је падао мрак, а у мојој глави већ су се њихали морски таласи. Пригрлила сам меду и легла у мамино топло крило. И не знам колико сам спавала и шта се заправо догодило. Чула сам одједном страшан трескак, мамин крик: „моје дете" и бол, бол у глави, грудима, ногама, свуда.

Пробудила сам се из неког мрака, сивила, и међу медицинским особљем пронашла маму. Десна рука јој је била у гипсу, а левом је брисала сузе са изгребаног лица. Са страхом у гласу бодриламе је нежним речима: „Добро је девојчице моја, преживела си страшну ноћ, осећаш ли јутарње сунце, милују те зраци наде". На великом сталку поред мог кревета угледала сам боцу. У њој се налазила крв која је кроз пластичну цев пролазила у капима и кроз иглу улазила у вену моје нејаке руке. Мама ми је објаснила да то тако мора да буде, јер сам при повреди доста искрварила, и да је крв коју добијам дао непознати човек. Све ме је страшно болело, али сам у том бунилу потражила свог драгог меду, да са њим бар делимично поделим бол. Мој Мишко је у тој пакленој ноћи остао без ноге и ја сам га слободном руком благо додиривала. Врата болесничке собе су се нечујно отворила. Лаганим кораком прилазио је кревету мој тата, блид, измучен, а иза њега непознати чика. Поздравио ме је и из велике кесе извадио новог плишаног меду. Био је то чика Јосип, човек-див, који је чуо о несрећи и дошао да сасвим непознатом лицу подари течност од непроцењиве вредности.

Његова крв ми је дала живот, она струји мојим венама, ја сам срећна јер живим и растем.

И такљо, док воз превиђује километре, који ми никад неће бити дуги, дивим се по ко зна који пут лепотама наше земље и људима у њој. А шта је племенитије него помоћи свакоме у несрећи, и шта је хуманије но дати крв да би се спасао нечији живот.

Јасмина Петровић, V
„29. новембар"

ПРОЛЕЋЕ

У пролеће кад се топи снег
и кад сунце обасја брег,
испод снега процветаће
први кукурек.

Мало даље од тог места,
где је сунце сјало јаче
пронашла сам висибабу
са главицом ко да плаче.

А кад сунце јаче греје
у трави се неко смеје.
Љубичица плава, мала,
на ливади процветала.

Снежана Драгуловић, VI
„Петар Радовановић“

Невенка Антонијевић („Петар Радовановић“): „Мртва природа“

ОСМОГ МАРТА

Осмог марта,
моја мама,
весела ће бити!
А ја ћу јој један,
цветак поклонити.

Пољубићу лице њено,
рећи речи лепе!

Онда ћу јој
цветак дати,
и рећи на крају:
„најлепше је мени мама
у твом загрљају!“

Весна Павловић, V
„9. српска бригада“

ПЕСМА ДО

ТВОРАЦ НАШЕ АЗБУКЕ

Да л сте чули за оног чичу
о коме сад причају причу!
Он је творац дела славних
из времена прошлих, давних.
Да л сте чули за старог Вука,
оца књижевних наука?
Свако се сад диви Вуку,
јер он сунцем обасја нашу азбуку.
Такве песме, такве приче и изреке мудре,
о прошлости нашој сада суде.
А да њега не беше тада,
не бисмо имали толико народног блага.

Невенка Антонијевић, VIII
„Петар Радовановић“

◆

МАЈЧИНЕ ОЧИ

Над тобом, увек, њене очи лебде,
попут два плава облачка мала,
и заблистају кад се с твојим сретну,
ко роса на латицама ружа и лала.

Оне су њена језера сјајна,
топла и нежна, блага ко цвет,
понекад, сузе красе их нежно,
мајчине очи цео су свет.

Биљана Митаковић, VIII
„Станоје Миљковић“

◆

ПРОЛЕЋЕ

Зима нам оде
и снег одведе.
Пролеће нам куца као
ласта на прозор.
Деца му у загрљај пођоше
да му врата широм отворе
и лице пољубе.

Мирисну нам висибабу даде
и љубичицу поклони,
а онда се пољубцима
и са цвећем поигра.

Зелени покривач оно има,
па је зато љубимац свима.

Гордана Видуловић, VIII
„Петар Радовановић“

ПЕСМЕ

У МОЈОЈ ШКОЛИ

Помоћ другу у невољи,
пружа свако у мојој школи.
Не тужи никад друга друга,
то је код нас традиција дуга.
Не свађамо се никад
око ситница,
већ се трудимо да наш
дневник буде пун петица.

Бранислав Јанковић, VIII
„Петар Радовановић“

Милена Георгијевска (III „Вук Караџић“): „Моја мајка“

МОЈА МАЈКА

Моја је мајка сунце што вечито сја!
Моја је мајка мени најмилија!
Моја је мајка росно цвеће!
Моја је мајка нешто највеће!
Моја је мајка лептир што вечно лети!
Моја је мајка светиљка која вечно
светли!
Моја мајка је лептир у лету!
Моја мајка је најлепша на свету!

Оливера Богдановић, V
„3. октобар“

МАМИНЕ ОЧИ

Мамине очи су два голуба у лету,
те очи су најдраже сваком детету.
Њене очи су звезде са неба,
у њима нађеш све што ти треба.

Мамине очи су каранфил у трави,
оне су лепе као зумбул плави.
У њима видиш ојај и топлоту,
оне ће ти рећи све о животу.

Мамине очи су звездана ноћ
пред њима добијаш чаробну моћ.
Те очи су као из бајке,
јер то су очи сваке мајке.

Валентина Симоновић, V
„Петар Радовановић“

ОДАБРАНА ПЕСМА

ПЕСМА ЖЕЈИ

Ти си мој тренутак, и мој сен, и сјајна
Моја реч у шуму; мој корак, и блудња;
Само си лепота колико си тајна;
И само истина колико си жудња.

Остај недостижна, нема и далека —
Јер је сан о срећи више него срећа.
Буди бесповратна, као младост, нека
Твоја сен и ехо буду све што сећа.

Срце има повест у сузи што лева;
У великом болу љубав своју мету,
Истина је само што душа проснева;
Пољубац је сусрет највећи на свету.

Од мог привиђења ти си цела ткана,
Твој плашт је сунчани од мог сна
испреден;
Ти беше мисао моја очарана;
Симбол свих таштина поразан и леден,

А ти не постојиш нит си постојала;
Рођена у мојој тишини и чами,
На сунцу мог срца ти си само сјала:
Јер све што љубимо створили смо сами.

Јован Дучић

ОНИ НАС УЧВ

Јованка Гушевац

Налазимо се у школи „9. српска бригада“ и разговарамо са учитељицом **Јованком Гушевац.** Она је иначе веома омиљена међу ученицима, али на жалост ускоро нас напуста јер одлази у пензију. Учитељица Јованка учествовала је на многим радним акцијама наше земље после ослобођења. Активан је и упоран радник.

— Када сте и где почели свој учитељски позив?

— Свој учитељски позив почела сам у равној Војводини, у Војки, пет километара далекој од Старе Пазове. Услови рада у тој сеоској школи били су више него добри за једног почетника. Нова школска зграда и топлина људи у чији сам колектив дошла оставили су на мене трајан утисак. А данас је то далеко боље и лепше.

— Кажите нам нешто о карактеристикама данашње генерације?

— Што се тиче деце, из генерације у генерацију увек је било и биће промена. Када се сетим давне 1953. године и мог првог разреда и упоредим са овим првацима, то је огромна разлика. Док ови знају слова, они су морали мало више да раде да то исто савладају.

— Реците нам нешто о тим данима?

— Мислим да би за данашње генерације било интересантно да се потсете на тешка детињства и младост наше генерације. Боравак у пионирском дому од јутра до увече. Једнакост у облачењу, али огромно и незаборавно другарство. Дивни дани у интернату у Сремским Карловцима, боравак на радним акцијама пруге Бања Лука — Добој, Нови Београд) заједничка летовања су ми најлепши тренуци детињства и младости.

— Сећате ли се својих генерација?

— У сећању су ми све моје генерације. Свака је имала нешто карактеристично и лепо. Кад се ради из љубави разочарењу нема места. Још увек ми је у лепој успомени успех једне од мојих генерација. Од осам Вуковаца при завршитку основног школовања, била су четири Вуковца и у гимназији. То је за мене много значило јер сам тад била на почетку свог радног века.

— Да ли су вам тешко падали растанци са децом?

— Једна од недавних генерација ме је тако лепо изненадила и сузе су ми пошле на очи. При крају школске године била сам на боловању, тако да се од те генерације нисам ни опростила. Када је почела следећа школска година ти моји ученици долазе и доносе ми поклон. Када сам отворила поклон, угледала сам свеску, у њој имена бивших ученика по азбучном реду, слика сваког од њих и по прамен њихове косе. Не знам како су дошли на ту идеју, али то чувам и чуваћу као дивну успомену, та свеска је део и њих и мене.

Сваки растанак са децом је тежак. Ја њих не заборављам. И даље се интересујем за њихов успех. Долазим код њих, некад и на часове. Једном сам организовала и родитељски састанак. То је много значило и за успех и за дисциплину.

— Шта је за вас највећа радост?

— Највећа радост за мене је кад моји ученици постану добри људи, поштени грађани, радници, лекари. Млади су неразводни део наших стремљења, наших нада и жеља.

— И на крају, ваша порука младима?

— Данас младима није лако, а моја порука би им била да не посустају, да буду чврсти и упорни, да чувају наше тековине. „Није довољно говорити да волите своју земљу, него то треба и доказати“ — говорио је Тито.

Разговараде:
Снежана Сахтер
Александра Столић
„9. српска бригада“

Наше перо

БАКИНА ЉУБИЧИЦА

Поклонио сам јој саксију плавих, расцветаних љубичица, давно, за један Осми март. Чинила сам то попут остале деце за сваки празник жене. Није живела са нама, па је нарочито желела да је се сетимо тог дана.

Саксија са плавим цетовима је данас у мојој соби. И сваки ме поглед на плави цвет подсећа на моју баку: тиху, добру, вредну.

Био је топао један од најтоплитих јулских дана, када је напуштала своју башту, за мене и сада најлепшу на свету. У продужетку ружичњака — велики воћњак. Около — дивна зелена ограда. Од раних јагода и трешања, до јесењих крушака, јабука, дуња — све је на том парчету земље могло да се нађе. И све засађено руком моје баке.

Погледом је обухватила башту, све нас, и пса. Дивног пса, који јој је, када би остајала сама, био највернији пријатељ — умела је често наглашава.

Моје баке више нема, али је остала успомена. Највећа од свих; плава љубичица! Плава као очи моје баке. Дивне и блалге; знале су те очи да утеше све моје бриге, да умире све моје несташлуке. И сада, када су ми бриге постале и веће, и теже, радо бих утонула у те очи — два небеског језера.

Плаве и топле, попут бескрајног свода, очи моје баке, најлепше очи на свету, подсећаће ме дуго на цвет, који сам јој једном за празник жене поклонила — на плаву љубичицу.

Јелена Бакалуца, VIII
„3. октобар“

Драган Манасијевић (V, „29. новембар“): „Краве“

ЖЕНА

Пролазе дани, нижу се догађаји. Закорачали смо у еру, када на све стране ничу нови изуми, усавршава се техника. Мења се живот свих нас, градимо историју. Често говоримо: „Све се мења све се променило“.

Не ја се са тим у потпуности не слажем.

Постоји нешто што је било и остало; нежно, уздржљиво, недостижно, свемогуће. Сигурна сам да сте се сетили о коме је реч.

Да, то је биће које је кроз историју, задржало све своје врлине, то је жена — мајка.

Мало се мењала. Мењала се временом са мо њен положај у друштву. Она је била, остала и биће онаква каква је саздана; нежна, тиха, храбра.

Дуго нису били схваћени њени квалитети и њене могућности. Њена снага и знање су потцењивани. А онда је дошао рат. Кренули су људи у борбу, а са њима и жене.

Мало је ко веровао да ће те страхоте издржати. Издржало је то биће и много више него што се од њега очекивало.

У борби никад није клонула. У часовима одмора није се одмарала већ је радила: прала, плела.

Била је равна мушкарцу, можда и јача. Раме уз раме ишла је и јуришала да рањенику пружи помоћ, марширала је по хладноћи, нежним речима и погледом тешила и уливала веру у боље сутра.

Јако је то биће када, на рођеним рукама доживљава страдање детета, брата, друга.

Родила се слобода. За њено рођење заслужна је и жена.

Земља је опустошена. Ко ће све то обновити?

Опет то биће прво креће. Ради и обнавља неуморно. Гради земљу, плодну оазу. Живот се наставља. Жена постаје мајка. Рађа кћери и синове, васпитава их да чувају ово што је крвљу стечено.

Она је била и остала неуморна, некада у кућу данас; за воланом, у фабрици, у космосу.

Радила је и ради с љубављу. Зато су и сва њена поља плодне оазе.

Ивана Станојевић, VI
„9. српска бригада“

НАГРАДЕ

(Првонагађени рад расписан на конкурсу поводом Дана школе „9. српска бригада“)

РАСТЕМО У ВРЕМЕНУ ЉУДИ, У ОДЈЕКУ ОВОГ ВЕКА ИАКО СВИ ВЕКОВИ У НАМА ДАНАС ЖИВЕ

Стојим погледа упртог у ружичасту измаглицу будућности, занесена прошлошћу. И док незадрживим корацима хитам ка будућности, носим у себи мирис прошлог времена, да бих га предала своој деци, да би га моја деца предала својој деци, да би се деца њихове деце сећала моје прошлости, са њом живела, уживајући у њој као нечем давном, вредном, незаборавном...

Јер, ја сам човек. Човек је човечанство. Човечанство живи са прошлошћу. Прошлост живи са мном.

Да, прошлост је део мене, део моје садашњости, део будућности. И док мој живот бесомучно на точковима времена, жудећи за новом, лепшом, неоткривеном, уживајући у постојећем, као сенка, свуда ме прати — прошлост, упозоравајући ме да не заборавим драгоценост природног, да се не предам лажном сјају, фарси, водећи ме увек истински лепом, истински вредном, једином правом.

На уснама садашњости, осећам укус прохујалих векова и оних који тек наилазе. Успомене мојих предака моје су, радости њихове — моје су, будућност мојих предака је прошлост, моја будућност је прошлост мојих потомака. И увек тако. Увек изнова.

Прошлост — као вечита пратиља садашњости која жури у будућност.

Увек ће бити тако; јер. . . ми живимо у одјеку овог века, а прошлост свих прошлости тече венама наше садашњости, смешиће се осмехом наше будућности, волеће срцима будућности наше, живеће док живимо... и дуже, док живи човек.

Александра Радуловић, VIII
„9 српска бригада“

(Другонагађени рад расписан на конкурсу поводом Дана школе „9. српска бригада“)

РАСТЕМО У ВРЕМЕНУ ЉУДИ, У ОДЈЕКУ ОВОГ ВЕКА ИАКО СВИ ВЕКОВИ У НАМА ДАНАС ЖИВЕ

„Сад у земљи мојој
грми, шуми рад;
сад се земља моја
препорађа сва;
живот тече бурно,
громогласно журно“.

(Т. Младеновић)

На бескрајној плавој површини гаси се последња лампа. Тамо, на истоку иза високих плавих брда, помаља се велика жута лопта. Ноћну тишину и мир најпре нарушише петлови, а затим су се и сва остала бића ускомешала.

Чим осетише топлину сунчевих зрака и угледаше његову светлост, кренуше на посао. А посла је много. Много је јер је време у коме живимо бурно. Оно тражи знања, снаге, брзину.

Из дана у дан усавршава се техника, проналазе се нове машине, нова открића. Новине на све стране. Али све ово што је данас доступно човеку, није плод само данашњице. То је и доградња прошлости.

Долазе нове генерације, сусрећу се са новим препрекама, супротстављају се новим-непознатим и са успехом савлађују наметнуте препреке служећи се притом познатим законима.

Напредује наука и техника, развија се у корак с новим бурним временом јер су у њој уписана имена: Тесла, Пастер, Питагора, Њутн...

И зато данас, када имамо највеће богатство крвљу стечено, треба издржати, прикупити снаге за очување стеченог, за доградњу започетог, за проналажење новог.

Растимо и усавршавајмо се у овом бурном времену! Заменимо старо новим, лепшим, практичнијим! Помогнимо будућим генерацијама новим открићима која ће живети у неком будућем времену као што данас живе и живеће открића познатих великана.

Ивана Станојевић, VI
„9 српска бригада“

Скица за портрет

Тања Костић

Налазимо се у школи „9. српска бригада" и том приликом вам представљамо **Тању Костић**. Тања је ученица VIII/3, председник ООССО школе „9. српска бригада", добра другарица, омладинка која би могла да послужи као пример осталим ученицима.

Од како је пошла у школу, сваке године је поред награде за одличан успех, добијала и посебну похвалу Наставничког већа за изузетан успех и залагање.

Освојила је све Читалачке значке (сада се припрема за Вукову). Добила је више награда за литерарно стваралаштво („Змај", „Дечје новине"). Њене смо радове читали и на страницама „Јасмина". Прошле године је освојила I место у општини на такмичењу Младих географа. Сада се припрема за неколико предстојећих такмичења

— Тања, чули смо да си одлична ученица, добра другарица, да си у сваком разреду била похваљена. Можеш ли нам октрити тајну свог успеха?

— Ја мислим да је у свему најважнија правилна расподела времена. Градиво је широко, и у мору ситних чињеница мораш пронаћи оне најважније. Са доста труда и залагања може се све постићи. Није важно колико времена проводите над књигом, већ како учите. Ако вам мисли непрестано беже, нећете много научити.

— Како проводиш слободно време?

— Као и већина младих. Волим да читам, слушам музику, излазим с друштвом у град. Немам много слободног времена, али организујем га тако да ми то време буде испуњено разноврсним садржајима.

— Ускоро ће и крај школске године, да ли си размишљала о свом будућем позиву?

— Сада сам на раскрсници и нисам још одлучила који ћу смер уписати. Свиђа ми се то што моја генерација може да се определи за будући позив на самом почетку средње школе. Знам да може и да се погреши при избору занимања. Зато ћу добро да размислим пре него се одлучим.

— Ти си Тања и председник омладине, кажи нам нешто о вашем раду.

— Када сам изабрана за председника ООССО моје школе била сам пресрећна, јер ми је то поверење ученика и наставника много значило. Знала сам да је то једна обавеза и одговорност више, и да ћу морати добро да се потрудим и испуним своје дужности.

— А сада, за крај, реци нам нешто о „Јасмину". Чули смо да си раније била у Редакцији.

— „Јасмин" сам одувек радо читала, посебно ми се допада „Лева рубрика", „Енигматска страна". Некада сам била у Редакцији листа, али сам због преоптерећења одустала од тога. Мислила сам да ћу се поново вратити „Јасмину", али обавеза је било све више, а времена све мање. Ипак, драго ми је што сам и ја некада учествовала у раду Редакције.

Разговарала:
Ивана Станојевић, VI
„9. српска бригада"

Наташа Белић (V, Станоје Миљковић"): „Коњи"

Наш гост: Русомир Д. Арсић

НЕКОЛИКО ПЕСАМА ЗА ДЕЦУ ИЗ ЦИКЛУСА „НА КРАЈУ ЗИМЕ“

ПЕСМА О СТАРОМ СНЕШКУ

Мој је Снешко
стар превише,
смршао је,
једва дише.

Месец трећи
већ му тече,
па га сунце
глоцка, пече.

Југ га штипка,
дахом тањи,
сваким даном
све је мањи.

Столиће се,
јасна ствар,
као сваки
Снешко стар.

ПРОЛЕЋНИ ВЕТАР

Три месеца
како бежим
лево, десно,
а свуда ми
хладно, тесно.

Сад су дошли
моји дани,
нема више
стани — пани.

Појићу вас
дахом цвећа,
смехом трава
и дрвећа.

Нећу стати,
нећу сести,
мирисаћу
до бесвести.

Бане Николић (VI, „Станоје Миљковић“): „Крушка“

СУНЧЕВ ОСМЕХ

Сунце грану
на све стране,
па пробуди
јорговане.

Смехом цмокну
ране шљиве,
врбе Иве,
житне њиве...

Насмеја се
мало боље,
замириса
цело поље.

Русомир Д. Арсић

ФИЛМ ФИЛ

„БОЈА ПУРПУРА“

(Спилберг)

У суботу, 28. II од 17 и 20 часова у биоскопу „Звезда“ приказан је филм „Боја пурпура“. То је један од ретких Спилбергових подухвата у којем нема научне фантастике.

То ипак, није сметало великом режисеру да направи добар филм. Филм износи живот црначког становништва у Америци с почетка овог века. Малолетнички бракови, дискриминација, терор и беда, били су обележје тог доба. У средиште свих тих проблема режисер ставља девојчицу Сили која се удаје са дванаест година. Од тренутка удаје њен свет се сужава на мужа, децу и, једини трачак наде, сестру. У почетку њена сестра чини да јој сивило живота буде безболније, али када је Силин муж тера из куће, Силин свет се сужава на поштанско сандуче у коме треба да се појави обећано сестрино писмо. Уместо тога долази мужевљева љубавница Шаг која чини да Сили буде запостављена. Међутим, Шаг чини и да Сили престане да буде зависна од мужа и води је од њега. Сили, која отвара радњу, дописује се са сестром која у Африци доживљава потресне ствари. После очеве смрти Сили среће сестру која се враћа из Африке, доводећи јој давно изгубљену децу.

Главни актери филма Дени Гловер, Вупи Гулдберг и Маргарет Авери пренели су на филмску траку своја осећања изванредно. Иако је филм на изглед разучен, он живо дочарава живот оних за које је реч живот престала да постоји од када су проходали да држе алат у рукама.

Дарка Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

Ученицима и радном колективу школе „Бранко Радичевић“ честитамо Дан школе.

Редакција

КОНЦЕРТ — КОНЦЕРТ — КОНЦЕРТ

Концерт „Бјелог дугмета“ у Зајечару

Вероватно рок догађај сезоне у Тимочкој крајини је „Дугметав“ концерт одржан 3. III у Зајечару. Дуго очекивани концерт више него икада популарног „Бијелог дугмета“ испунио је сва очекивања, па и више од тога. Концерт је доказао изузетни гласовни капацитет Алена Исламовића, новог певача и новог љубимца публике који је, општи је утисак, достигао па и престигао, концертне квалетете свог претходника, Младена Војчића — Тифе.

Концерт је отворен песмом „Падај сило и неправдо“. Касније су на ред дошле баладе; „Дошао сам да ти кажем да одлазим“, „Све ће то мила моја“, „Сањао сам ноћас да те немам“. Изведене су и све песме са њиховог задњег албума. За крај су свирали „Има нека тајна веза“.

„Бјело дугме“ је, као и увек, позивало на бис. На првом бису изведена је песма „А и ти ме изневјери“, а на другом већ легендарна, „Хајдемо у планине“.

Виолета Томовић (VIII, „29. новембар“): „Розета“

Горан, Ален, Зоран, Ипе, Лаза и Владо оправдали су још једном тираж од 500000 продатих плоча. „Дугмићи“ су потврдили своје место на врху наше рок музике пред око пет хиљада посматрача.

Дарко Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ ◆ НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

»ПЛАНИНЧЕ«

„Планинче“ је лист ученика Основне школе „Ристо Пророковић“ из Невесиња. Редакција нашег листа врши редовно размену свог гласила са листом „Планинче“. Погледајте како пишу наши пријатељи.

ПОНЕКАД

Понекад у шетњи, у граду, на путу
неко ти добаци поглед благ,
и он ти у души, у скривеном куту
ко зна због чега — постане драг.

Понесеш у сјећању његову слику
и надаш се нечему устрептало,
и ако можда том пролазнику
до тебе нимало није стало.

И када живите под истим кровом,
не убрајаш га у непознате људе.
А кад те не погледа при сусрету новом
ко зна због чега, тешко ти буде.

Граховац Микица, VIIб

НЕПОЗНАТИ ДЈЕЧАЧЕ

Видјела сам те
на улици града
гледала твој лик,
пратила кораке твоје

и хтјела да станеш
у срце моје.

Нисам о теби ништа знала ја
мислила сам да ти пријем
ал' сам се ипак устручавала.

Био си кратко вријеме
и нисам знала ни име ти ја,
а тако, тако сам те вољела.

Сандра Аврам, VIIб

ВАТРОГАСАЦ

Ја сам мали ватрогасац
увијек спреман, дан и ноћ,
да притекнем у помоћ.
Да се ватра брзо гаси
и народно добро спаси.

Пожар нам је рана љута,
он народна добра гута.
Ал' зато смо ми на мети
када треба ватрогасац — лети.

Ми морамо спремни бити
јер то позив од нас тражи
да се гаси што се може
па ће пожар бити блажи.

Аврам Сандра, VIIб

ЗВИЈЕЗДЕ

Постоје разне звијезде.
У срцу моме стоје.
Сваке ноћи
једна уз другу плове
сваке се ноћи
на небу броје.
Тај скуп, тај рој
сваке ноћи бије бој.
Ти златни бисери
што сјаје
улазе у моје очи
сваке ведре ноћи.

Татјана Филимоновић, IVа

НАШИ ЧУВАРИ

Често се питамо:
Ко нам горе
ко нам чува ријеке, поља,
наше плаво бистро море?

То је војник, друже,
на стражи смјело стоји,
нашу земљу чува
и ничега се не боји.

Од сада нека сви знају
да војници нас чувају.
И наша поља, и наше горе,
и наше плаво бистро море.

Ениса Мутиловић, VIIб

Састанци чланова редакције, сарадника и пријатеља „Јасмина“ одржавају се сваке среде од 12 до 14 часова у просторијама школе „29. новембар“ (соба 49).

ИЗ МАЈ РАЂЕНКЕ

DALLASTY

Поштовани „Јасминовци",

Јављамо се ексклузивно са управо завршене дебате о новој ТВ-серији која ће се снимати у Бору. Ено шта су нам рек ли надалеко чувени Шапирови:

— Па, знате, у нашој средини више нисмо занимљиви ни ми, ни „Далас". Прво смо убили јунаке, па их васкрснули, нашли затурену децу, дакле играли се у стилу „Сами себе заплићемо, сами себе отплићемо" то код вас зову »Kolarichu-panichu«) и закључили смо да овде можемо да направимо бизнис, хтедох рећи дирљиву филмску причу „Даластија у Бољем животу", пошто смо чули да и ви имате нешто тако као ми. По азбучном реду (пошто је код вас Вукова година, који је говорио: »Pishi kao stto govorich«) улоге овако изгледају:

1. Адам Карингтон као хемичар
2. Алексис Колби — Карингтон — Декстер као бивша педагогица
3. Блејк Карингтон као директор
4. Боби Јуинг као биологичар
5. Виолета Попадић као српкиња — 1
6. Декс Декстер као бивши директор
7. Доминик Деверо као музичарка
8. Драгиша Попадић као наставник физичког
9. Ели Јуинг као српкиња — 2
10. Емилија Попадић као енглескиња
11. Кока као физичарка
12. Кристл Карингтон као педагогица
13. Кућа Ашерових (још двапут ће се умешати Едгар Алан По) као ШКОЛА (склона паду)
14. Њихала страве као учионице
15. Реј Кребс као домар
16. Сју Елан Јуинг као рускиња
17. Терминатор у женском телу: физичарка — 2
18. Убиства у Мртвачкој улици: туче за време одмора
19. Џеј Ар Јуинг као математичар.

Женски део Шапирових је још поичао (знате да је ту слабији пол најјачи), али немамо места да све то објавимо.

Јасмин

П. С. 1 Одговорни уредник каже да је дискреција загарантована

П. С. 2 Извините због лошег превода, али шта могу, морају се поштовати рокови уредника (не зна се који је гори — главни или одговорни. Свеједно, главно је да само цангризају и да никад нису задовољни овим рубрикама).

★

ДОМАЋИНСТВО

На часу домаћинства, фрка. Наставница на састанку, а кабинет је у рукама „Адинас банде".

Цеца - веца у кабинету основала сафари на Бобу - акцијаша. Овај јури по кабинету и узвикује:

„На ломачу с вештицом! Протерајте је!"

Цеци - веци у очима блиста злочиначки сјај и само јој метла фали па да полети.

Панкерка Цаца исписује по табли својим „лепим" рукописом „Живео панк", затим нагло трчи према клупи како би наставила са предлозима шта да купимо наставници за Осми март. Мики и Аца воде бучне разговоре око филма „Повратак у будућност". Модни критичари Тања и Ана увелико дискутују о укусу наставнице музичког. Окац и Миле се препиру о „модерној" фризури математичара Ајкуле. Усред овог општег хаоса, у кабинет упада наставник ОТО-а и, у стилу „Рокија", „благо" помилова клупу. Банда се смири. Одлазећи из кабинета, последњи пут се окрете да би видео стање „у нашем табору".

Појављује се наша наставница. Морам да прекинем ово писање. Поздрав од наше.

Јасмине

Р. С. Јавићу вам шта је било!

★

ЛАПСУСИ

Ударуш ме у лопту главом.
Летећи колут по страни.
На ивици руба провалије.
Шта то радиш? — Чешем клупу.
Пуно обавеза обавезних.
Како се зове бојлер? — Мислим да се зове Игор Драгонић.
Често гладни после обилног ручка.

Бојан + Бојан

Коначно решење скандинавке: **Шабан.**

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

ТОП — ЛИСТА
(Домаћа)

1. „Ружица си била“ — „Бјело дугме“
2. „Да ли чујеш“ — Зана
3. „Свирао је Дејвид Боуви“ — „Рибља чорба“
4. „Бомба у грудима“ — „Џакарта“

(Страна)

1. Shage Of Heart — Sindy Lauper
2. Will You Still Love Me — Chicago
3. Rock The Night — Europe
4. Showing Out — Mel Kim

„ЈАСМИНОВ ХИТ“

„РУЖИЦА СИ БИЛА“
Изводи: „БИЈЕЛО ДУГМЕ“

Ружица си била једна у мом срцу,
ружица си била моја.
Ал није за тебе дивља купина,
ни човјек као ја.
Бог ми даје, бог ми односи
ружица си била, сада више ниси.

С времена на вријеме
као да чујем стопе,
ко да идеш преко мог прага.

С времена на време
знам да немам права,
ти ниси више моја драга.

Летјеле су ноћас изнад мога крова
летјеле су птице селице,
а ја сам сањао твоја коњена
и твоје пољупце.
Бог ми даје, бог ми односи
ружица си била, сада више ниси.

Припремила за „Јасмин“
Сузана Јоновић, VII
„29. новембар“

● ● ●

ЛАПСУСУСИ

Где си био јуче прекјуче.
Драги дневници, ово су гледаоци.
Ти знаш као и он, а он незна да ти знаш као што он зна да зна.
Драга дечаче и драги девојчице.
Смрзла ми се сва десет ножна палца.
Гледам да сањам.
Ухватио се као паук у мувину мрежу.

Бојан + Бојан

ШАЛЕ КОЈЕ ПАЛЕ

Наставник географије пита Перицу:
— Перице, са десне стране Дунава је Бугарска, а шта је са леве?
— Лева обала Дунава — као из топа одговори Перица.
Драга децо, у нашем граду је велика поледица.
Стога, причувајте се од клизавице, нарочито оне на ТВ дневнику и у школи.

Бојан + Бојан

● ● ●

ПЕСМА НЕДЕЉНОГ РУЧКА

Кува се супетина,
пече се пилетина,
хлебац се већ испекао,
па кокошки то је реко.

Кокошка је викала
и дреку дизала
причала је свима,
посебно кромпирима.

Зоран Рајновић, VI
„29. новембар“

● ● ●

A SCOTCH STORY

A Scotchman when in London lost a shilling out of his pocket. While he was looking for it a policeman came and asked him:
»What are you doing there?«
The Scotchman told him and the policeman said:
»Leave your address and, in I find it, I shall sead it to you«.
A year after the Scotchman returned to London and passed by the place where he had lost his shilling. A lot of workers were busy building the Underground Railway and the whole of the street was up.
»Dear me, »he said to himself«, why has the policeman taken all that trouble to find my shilling?«

SOMETHING TO GUESS

1. What belongs only to you, and yet is used more by others than by yourself, (My name)
2. What is that which grows larger the more you take from it. (A hole)
3. Why do we all goto bed? (Because the bed will not come to us)

Pripremila *sekcija engleskog jezika*
Skole »29. novembar«

ОСМОСМЕРКА

А	Л	Е	К	С	И	Н	А	Ц	Б	И	Т	О	Љ
Р	У	Д	А	Р	Е	Б	Р	О	Д	Ш	Б	У	И
А	О	В	О	Р	О	Б	О	В	О	Р	Б	А	Г
Н	И	Н	А	А	А	У	Б	Ц	Е	Љ	Е	У	Б
Ђ	Е	Р	А	Л	О	К	А	Н	А	Р	Е	В	О
Е	А	К	О	Ч	А	О	О	Н	Е	Њ	А	Р	В
Л	А	Б	И	Н	А	В	А	В	А	В	А	Г	Е
О	Р	А	Б	Р	А	Ч	А	Н	И	Љ	А	Р	Љ
В	О	Д	И	Ц	Е	Е	А	И	Ц	Ц	О	А	А
А	Ц	А	В	Е	Ш	У	Р	К	К	Б	А	Ч	Р
Ц	Е	Д	О	В	Е	Ђ	Р	О	Ђ	А	Р	А	К

Ваш задатак је да се у мрежи осмосмерке нађу и прецртају називи насељених места, док преостала 5 слова дају, такође, место — град у Србији.

Попис: АЛЕКСИНАЦ, АРАНЂЕЛОВАЦ БА, БАР, БИТОЉ, БОР, БОРОВО, БРАЧ, БРОД, БУКОВЧЕ, ВАВА, ВОДЕ, ВОДИЦЕ, ВРАЊЕ, ГАБРОВО, ГАЦКО, ИКА, КАНАРЕВО, КАРАЂОРЂЕВО, КОЛАРЕ, КРАЉЕВО, КРУШЕВАЦ, ЛАБИН, ЉИГ, ЉУБЉАНА, НИН, ОБРЕНОВАЦ, РАКОВИЦА, РАЉИН, РАЧА, РУДАРЕ, УБ, ЦЕЉЕ, ЧАЧАК, ЧОКА.

Милан Павловић, VIII
„9. српска бригада“

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Иван Крстић, VIII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Мирјана Марковић, проф.

Јасмин

УРЕДНИЦИ:
Ивана Станојевић, VI
Сузана Јоновић, VII
Ирена Мужиновић, VII
Јелена Радовановић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница основног образовања, информисања, културе и запошљавања ● Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља редакциони одбор ученика: **Татјана Рапо** (VII), **Јелена Бакалуца** (VIII, „3. октобар“), **Александар Обрадовић** (VIII), **Александра Станојевић** (VI, „Б. Радичевић“), **Александра Столић** (VII), **Снежана Сахтер** (VI, „9. српска бригада“), **Никица Петровић** (VII), **Јаков Адић** (VII), **Дарко Михајловић** (VIII, „Вук Караџић“), **Бојан Обрадовић** (VI, „29. новембар“), **Биљана Ристић** (VII, „Станоје Миљковић“), **Невенка Антонијевић** (VIII, „Петар Радовановић“), и **Данијела Лазић** (VIII, „Ђура Јакшић“).

✻ Рукописи, фотографије, цртежи и други материјали за лист не враћају се ✻ Оснивач: Општинска конференција ССО ✻ Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор ✻ Тираж 6.000 примерака ✻ Метер: Бранислав Митрески ✻ Штампа: Штампарија „Бакар“ — Бор.

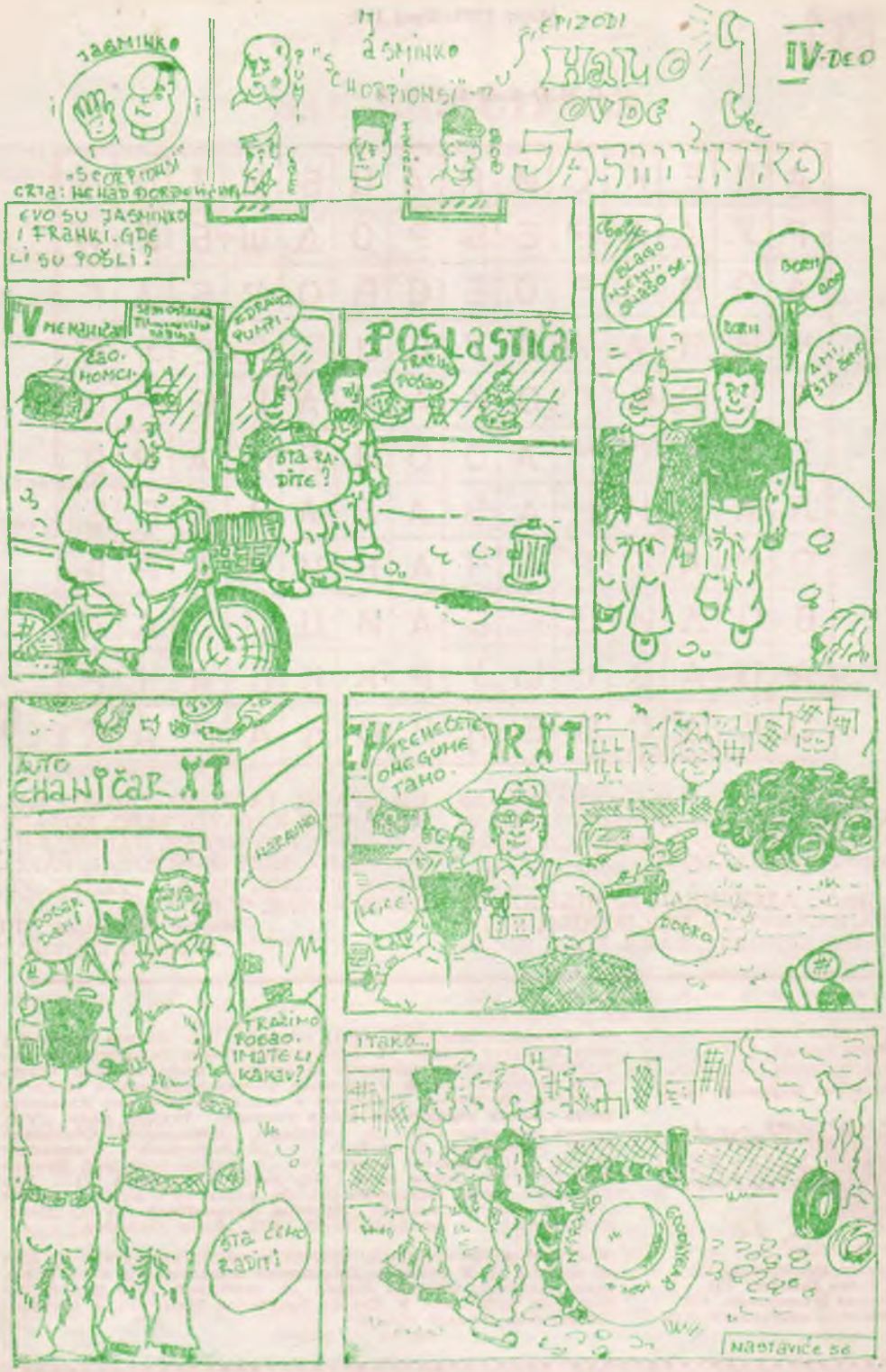
JASMINKO
"SCOOPIONS"
CRTA: NEHAD DOBRENICA
JASMINKO
"SCOOPIONS"
EPIZODI
HALO OVDE JASMINKO
IV-DEO
EVO SU JASMINKO I FRANKI. GDE LI SU POŠLI?
IV MEHANIČAR
ZDRAVO, HOMCI.
ZDRAVO PUKPI.
POSLASTICA
TRAŽIM POSAO
ŠTA RADITE?
BLAGO NAŠTU. DUŠAO SE.
BOBI
BOBI
BOBI
AMI, ŠTA ĆEMO
AUTO MEHANIČAR
NEMAMO
DOBAR DAN!
TRAŽIMO POSAO. IMATE LI KAKAV?
ŠTA ĆEMO RADITI
TEĆEĆETE ONEGUME TAMO.
LEPO
DOBRO
I TAKO...
GOOPIKAO
NAŠTAVIĆE SE